

Кърчан гъолджү – Бож., ЮЗ 3, мочурливо място.

Кърчан ерѝ – 1.Б.п., С 4,2, кърчаново място; 2. Въг., СИ 0,6, бѝло с ливади.

Кърчаните – Сл., С 4, планинско пасище, заобиколено от гора, сега частично залесено.

Кърчан йолджү – Бож., ЮЗ, стара пътека към м. *Кърчана*.

Кърчански ѝзвор – Сл., С 4, пресъхващ извор в м. *Кърчаните*.

Кършà – Из., от емл. рег., неуст.

Кършалъка – Зай., неуст., от емл. рег.

Къс – в местното тълкуване поземлен обект, който е по-малък по размери от друг подобен на него; първи компонент от топонимна конструкция.

Къса долчйнка – Ич., СИ 2, малка долина.

Къса орман – Ж.в., ЮИ 1,8, някогашна гора, отдавна изкоренена и разорана.

Къса поляна – Сл., З 5, поляна край път в близост до *Късия байр*.

Къси дол – Рак., СИ 2, дол в лявото поречие на Луда Камчия.

Къси рът – Глш., СЗ 1,3, рид.

Късите исий – Пан., Ю 1

Късия байр – Сл., З 5, билно възвишение; противоположен на *Дългия байр*; гора, пасище.

Късия бряст – Коз., ЮЗ 2, обраб. земя, на която е имало нисък бряст; противоположно на *Дългия бряст*.

Късия рът – Тв., С, планински рид (ГХХ).

Къс корю – Ж.в., З 3, някогашна гора (ГХХ).

Късък тарлà – Зап., неуст., от рум. вл., за нива, 1883 г.

къшлà, кашлà – в местното тълкуване: ‘кошари’, от т. *kışlak* ‘зимно пасище, топло място за презимуване на дребен добитък’. – *Айранова ~, Иманска ~, Делиминкова ~, Крълева ~, Хитовата ~, Жабова ~, Кералъ ~*.

Къшлà байр – Кер., ЮЗ 3, възвишение, където е имало кошари.

Къшлà билю – Кр., ЮЗ 3, местност със стари кошари.

Къшлà дерè – 1. Зл.в., ЮИ 1,5; 2. Ков., З1; Сб., СИ 2,5, дол, в който е имало къшка.

Къшладжйка – Из., неуст., от емл. рег., място, където е имало къшли.

Къшлà кая – Б.д., З 2, скала при старите кошари на *Къшилà сърт*.

Къшлàкевски кър – Ж.в., ЮИ, равно, обраб. земя в близост до землището на с. *Къшила къой* (*Зимница*).

Къшлàкьовски път – Др., Ю, ЮИ, старият път за с. *Къшила къой* (*Зимница*).

Кашлалъка – Сб., от рум. вл., за нива, 1882 г.

Къшлà сърт – Б.д., З 1,3, билен рид (*сърт*), където е имало кошари, сега пасище.

Къшлàта – 1. Ник., ЮЗ 0,6; 2. Глш.

Къшлà тарлà – 1. Гер., С 1, стара кошара сред ниви, равно; 2. Б.п., СЗ; 3. Гр., ЮЗ 1,2, ниви, в които е имало кошари.